

hvilket er i strid med regeringens løfter på området. Det medfører risiko for tab af arbejdspladser og mere sort arbejde, når hjemmeserviceordningen forringes.

Det Radikale Venstres medlem af udvalget bemærker, at Det Radikale Venstre havde et stærkt ønske om at medvirke til at gennemføre en skattereform baseret på et bredt flertal i Folketinget. Det Radikale Venstre fandt, at Skattekommissionens arbejde var et fortrinligt grundlag for forhandlingerne. Men efter at Venstre og Det Konservative Folkeparti var blevet enige om et udspil, lukkede vandene sig. Det Radikale Venstre blev stillet over for ultimative krav om bl.a. fortsat skattestop. Det Radikale Venstre var rede til at indgå en aftale på helt normale vilkår, hvorefter en indgået aftale kun kan ændres, hvis forligsparterne er enige, men var ikke rede til at acceptere et skattestop, som Det Radikale Venstre hele tiden har anset for at være skadeligt og uretfærdigt. Derfor blev historien om skattereformen 2009 da også historien om en forspildt mulighed for i en økonomisk krisetid at samle en bred kreds af Folketingets partier.

Det Radikale Venstre har især tre kritikpunkter med hensyn til VKO-aftalen:

For det første er den ikke forsvarlig, fordi den ikke er langtidsfinansieret. Der tænkes ikke i første række på underfinansieringen de første år, som er ganske stor, og som påvirker statsfinansieringen betænkeligt på et tidspunkt, hvor overskuddet er væk og underskuddet stigende. Der tænkes på den varige finansiering. Der er i hvert fald et par finansieringsbidrag, der varigt er urealistiske. Det ene er et bidrag på 1,5 mia. kr., som skulle fremkomme ved forenkling m.v. af skatteadministrationen. Skatteministeren er selvsagt forpligtet til til enhver tid at forenkle og effektivisere, men som finansieringsbidrag af en skattereform er det uegnet. Det andet er indkomsten ved salg af CO₂-kvoter, hvor man anslår, at der kan tjenes 2,4 mia. kr. om året. Det er under udvalgsarbejdet oplyst, at med de nuværende priser er indtægten ca. 1,2 mia. kr.

Dertil kommer, at den varige virkning af en række finansieringsbidrag er baseret på usikre skøn. F.eks. er det ganske usikkert, hvad lovforslag nr. L 202 om harmonisering af selskabers aktie- og udbyttebeskatning varigt kan bidrage med som finansiering. Den varige virkning er anslået til 2,7 mia. kr.

For det andet er aftalen ikke fair, og den er ikke forsvarlig med hensyn til opsparingen. Skattekommissionen foreslog et finansieringsbidrag på ca. 9 mia. kr. ved at nedsætte værdien af rentefradraget – med 3 års forsinkelse og gradvis indfaset. VKO har barberet over halvdelen af dette bidrag væk, hvilket betyder, at tilskyndelsen til at stifte gæld ikke nedsættes nær så kraftigt og dermed ikke bidrager til en varig styrkelse af betalingsbalancen. Skattekommissionens forslag betød, at mennesker med dyre huse og høje indkomster kom til at yde et bidrag til at finansiere de betydelige skattelettelser for højindkomstgrupperne. Denne afbalancering mangler i VKO-forslaget, og bl.a. derfor er den ikke fair.

For det tredje er den ikke grøn. For Det Radikale Venstre har det været afgørende, at en skattereform skulle yde et stærkt selvstændigt bidrag til at løse fremtidens klima- og miljøproblemer. Det sker ikke. For så vidt angår energiafgifterne sker der væsentlige stigninger i afgifterne, men for de grønne afgifter gøres der for lidt – med bl.a. det resultat, at CO₂-belastningen kun falder med 0,5 mio. t og ikke med 1,6 mio. t, som efter Skattekommissionens forslag. Dertil kommer, at de grønne afgifter som resultat af skattestoppet atter fastfryses. I forvejen har skattestoppet medført et årligt tab på 9 mia. kr. på de grønne afgifter. Noget af det tabte genvindes, men ikke det hele, og nu fastfryses afgifterne igen.

Et *mindretal* i udvalget (V, DF og KF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af skatteministeren stillede ændringsforslag.

Venstres, Dansk Folkepartis og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget finder, at skattereformen afgørende sænker skatten på arbejde. Indkomstskatten nedsættes med 29 mia. kr. og sikrer, at det bedre kan betale sig at arbejde, at yde en ekstra indsats, at uddanne sig, og i det hele taget er reformen yderst gavnlig for dansk økonomi.

Siden 2001 har VK-regeringen med støtte fra Dansk Folkeparti fastholdt skattestoppet som grundlag for skattepolitikken. Samtidig har VK-regeringen og Dansk Folkeparti med forårspakken i 2004 og »Lavere skat på arbejde« fra 2007 sænket skatten på arbejde. Med skattereformen gennemføres så den største nedsættelse af skatten på arbejde nogen sinde.

Marginalskatten sænkes med 7 procentpoint, således at den højeste marginalskat sænkes fra 63 til 56 pct. Den højere topskattegrænse løfter